

РАТНИКЪ

ЗА ИКОНОМИЯ, ЛИТЕРАТУРА И ПОЛИТИКА

Излиза за сега воѣка Недѣля

Годиш. абонаментъ 6 л.
Полугодишенъ 3 л.
За три месеца 2 л.

За странство 10 лева год.

ПРЕДПЛАТЕНИ.

Единъ брой 15 ст.

Всичко, що се отнася до вѣстника, се адресира:

Ред. в. „РАТНИКЪ“,
Свищовъ.

Обявления

за 1 кв. с. м. на 1 стр. 10 ст.
на другитѣ страници . . . 8 ст.
за приставски обявления се плаща по три стот. на дума.
Всичко въ предплатата.
Ръкописи и дописки назадъ не се връщатъ.

Алеко Д. Дашовъ нѣма да приема посещения на имений си день, 17 того.

Прѣстигнаха

Въ Манифактурний Магазинъ на Георги П. Гиковъ, прѣстигнаха найдобри качества корди (жици) специално за цигулка и китара.

Наскоро ще прѣстигнатъ: разни видове цигулки, китари, мандолини и всички музикални принадлежности. 2—2

50 ЛЕВА ЩЕ СЕ ДАДЪТЪ на този, който прѣвъ съобщи въ администрацията на вѣстн. „Миръ“ точния адресъ на фирмата „БОРНЪ & Сі-е“ (прѣдставители на шевнитѣ машини „Сингеръ“), града, улицата и номера, а така сѣщо и имената на лично отговорнитѣ членове въ тая фирма и тѣхното постоянно мѣстожителство. 1—3

Вечеренъ курсъ по френски езикъ.

Рѣшихъ да отворя вечеренъ курсъ за прѣподаване френски езикъ, моля желающитѣ да се отнесътъ до редакцията на в. „Ратникъ“, за споразумение и записване. Приемамъ да подготвямъ чястно ученици по френски езикъ и математическитѣ прѣдмети.

Възнаграждението ще зависи отъ числото на кандидатитѣ, но въ всѣки случай не по вече отъ 10 лева мѣсечно, за три часа въ седмицата. 2—3

А. Димитриевъ

На 12 того, слѣдъ нѣколко мѣсечно болѣдувание се помина въ найпѣтущата си възраст 16 годишна, единствената ни дѣщеря и внучка Марийка, като ни остави въ дълбока скърбъ.

Богъ да я прости.

Баща Тоню, майка Марийка, семейства Кирмагови и Църгови.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ

Подписанитѣ Гена Симеоница Вълчева, съпруга на покойния и настойница и Христо Томовъ отъ с. Лепица (Бѣла Слатинско) поднастойникъ на Цона, (дѣщеря) Василъ и Иванъ (синове) малолѣтни наслѣдници на покойния Симеонъ Вълчевъ, земледѣлецъ отъ с. Чомаковци (Б. Слатинско), бързаве да искажемъ сърдечната си благодарностъ и признателностъ къмъ почитаемото I-во Българско Застрахователно Дружество „България“ въ гр. Русе, за гдѣто веднага, слѣдъ прѣдставянieto на документитѣ, ни брой сумата отъ л. зл. (1000) хиляда, и за остатъка отъ лева златни 1000 ни прѣдаде специаленъ добавъкъ на основание на който тѣ ще се платятъ на срока—15 1920 год. съобразно съ застрахователната полица № 11118 по табл. VI, по която покойния бѣ застраховалъ живота си, и за което бѣ платилъ само л. зл. 207 въ продължение на три години.

Нѣка, прочее, всички тия които милѣятъ за своитѣ дѣца послѣдватъ примѣра на покойния, ако не желаятъ да оставятъ обичнитѣ си въ неволя.

Като изказваме задушевната си благодарностъ къмъ едничкото най солидно и чисто нагодно I-то Българско Застрахователно Дружество „България“, прѣпоръчваме го смѣло на всѣки който милѣе за близкитѣ си.

с. Лепица, 8 Августъ 1903 г.

Гена Симеоница Вълчева

Христо Томовъ

Капитулациитѣ сѣ въстановяватъ.

Както е извѣстно капитулациитѣ, сключени мѣжду бившата ни господарка Турция и другитѣ държави, по берлинския договоръ бидоха направени задължителни и за нашето

отечество. Причинитѣ, по които образованитѣ държави се прибѣгвали до сключване на тия капитулации, сѣ биле незаконното и безправно отнасяние на турскитѣ власти, особено сѣдебната властъ, дѣто само правовѣрия е намиралъ право и то по вѣрозаконътъ, а другитѣ народности сѣ били вънъ отъ законитѣ, като безправни хора. Това пеложение е сѣществувало до освобождението ни и малко врѣме подиръ него, когато виждахме разни представители на държавитѣ да стѣрчатъ въ сѣдилищата ни, когато се разгледваха процеси, въ които участвувахе нѣкой чуждоподанъ.

Ако не са лжжемъ двѣ три години слѣдъ освобождението ни държавнитѣ учреждения въ насъ се туриха на съврѣменна почва, особено се уреди сѣдебната чястъ, дѣто като се поставиха подготвени и честни служители, тая най важната чястъ отъ управлението, въстанови законността за сички хора, живущи въ България. Отъ тогава насамъ нашата сѣдебна властъ се издигна на висотата на положението си и на нея се глѣдаше съ довѣрие и отъ български и чужди поданници, като бѣха престанали чуждитѣ консулства да испращатъ свои делегати при разглѣждане процеси, въ които участвуватъ тѣхни поданици.

Отъ два три мѣсеци насамъ обаче при нашето отдѣление отъ Търн. Окр. Сѣдъ виждаме да се явяватъ на два пѣти представители отъ Австроунгарското консулство въ г. Русе, за да присѣтствуватъ при разглѣждане на процеси, въ които участвуватъ тѣхни поданици.

До колкото разбрахме това въстановяване на капитулациитѣ става по желанието на защитницитѣ на обвиняамитѣ чуждоподанници и то защитници българи, които заевяватъ на сѣда лицето, за да присѣтствува делегатъ отъ консулството и, който делегатъ се намира готовъ (прѣдъ сѣдилищната врата) да присѣтству-

ва. Присъствующитѣ се възмотиха отъ тая постъпка, съ уговорка, че нема нашето сѣдилище не стои на висотата на положението си, когато състои отъ отбранѣ и подготвенъ съставъ — и че Свищова, дѣто има сѣдѣтъ отъ освобождението ни насамъ не е виждалъ делегати, ще въстановява капитулациитѣ!

Ний мислимъ, че този случай ще изостри апетита и на други чуждестранци, за да искатъ чрѣзъ защитницитѣ си делегати отъ консулствата си и ще се обърнатъ нашитѣ сѣдилища на турски, въ които не закона и справедливостта, а само волята и прищевкитѣ на турчина ви рѣятъ.

Интересно е, че въ случаятъ, за когото говоримъ, подсѣдимитѣ чуждоподаници на законно основание бидоха оправдани и, както тѣ, тъй и други чуждоподани си мислятъ, по-ноже не разбиратъ нашитѣ закони, че тѣ ще бѣдатъ сигорно оправдани, когато присъствува делегатъ отъ консулството имъ. Така полѣка-лѣка по исканието на българи, които трѣбва да притежаватъ народна гордостъ ще въстановимъ умрѣлитѣ за България капитулации и тогава ще се намѣрятъ българи инатчи, които ще почнатъ да ставатъ чуждоподаници, както прѣди освобождението ни.

Ний не желаемъ повѣче да се распростираме по тоя въпросъ, защото като българи, ни е срамъ, а само ще обърнемъ вниманието на нашитѣ адвокати, които трѣбва да защищаватъ народната ни честъ, да не ставатъ причина да компромитиратъ нашитѣ учреждения, особено сѣдебната властъ, защото тия капитулации станаха причина, щото полѣка-лѣка европейскитѣ държави да се намѣсятъ въ чисто вътрѣшнитѣ работи на Турция и другадѣ.

Д Н Е В Н И

Лични.

На 10 того престигна въ градътъ ни г-нъ Генералъ-Майоръ Христовъ, началникъ на IX п. Плѣв. девизия, които е правилъ инспекция на мѣстния полкъ.

Г-нъ Н. Начевъ, бивши поддиректоръ на застрахователното д-тво „България“, а сега притежателъ и управителъ на спиртната фабрика въ гр. Русе, за фабрикувание на които спиртъ се слушатъ добри отзивы, прѣди два дена бѣше въ града ни и замина за Никополъ и други градове, за да се запознае лично съ клиентитѣ си.

Сирѣбна вѣстъ

Съобщаватъ ни, че на 27 февруарий, се поминалъ въ г. Казанлъкъ, видния членъ на Народната партия, Генчо Христовъ.

Нашитѣ съболезнования къмъ опечаленитѣ.

Починалъ

Нашия виденъ съгражданинъ, г-нъ Ан. Ил. Дюлгеровъ, има нещастieto да изгуби осемъ годишния си синъ Георги, които се помина на 10 того въ 7 часа заранъта.

Нашитѣ съболѣзнования къмъ опечаленитѣ.

Сѣбрани суми за раненитѣ руси.

Избрания комитетъ на 29 м. м. за събиране волни пожертвувания за раненитѣ руси, за избора на които своеврѣмено бѣхме съобщили, споредъ както се учимъ е събралъ до сега 1331 л. 75 ст. които на 9 того съ пощенски записъ № 18093 е

испратилъ на касиера на Славянското Благотворително Дружество въ столицата.

Помощи

Пребивающитѣ въ града ни жандарми македонци, които оня дена заминаха отъ града ни ни замолиха да искаемъ благодарността имъ за заминаването имъ, а именно: Савва Пеневъ 20 л.; Никола Славковъ 5 л.; Т. Казасовъ 5 л.; А. П. Дръковъ 5 л.; Х. 5 л.; Ат. Буровъ 5 л.; Ф. Мариновъ & С-е 10 л.; Йосефъ С-мо 1 л.; А. М. Дюлгеровъ 4 л.; Василу С-е 5 л.; Рашо Пеневъ 5 л.; Анко Николиевъ 2 л.; Кр. Цокровъ л., и С. Аболашъ 2 лева.

Малка поправка

Д. Козановъ, за когото хроникъ рахме въ миналий брой и тугулираме аптекаръ при мѣстната болница, е билъ такъвъ при Бургаската болница, които врѣменно билъ въ града ни.

По риболовството.

Имаме свѣдѣния, че въ Ромъния никакъ не се спазва конвенцията за риболовството въ Дунава и Дунавскитѣ води, сключена мѣжду България и Ромъния; тамъ свободно се продавала запрѣтена за ловение мѣрка риба и въ всѣка по добрата стилница можело винаги да се намѣри зготвена риба чига, смодок и др. по малки отъ законитѣ мѣрки.

Незнаемъ кои сѣ причинитѣ за таково занемаване на конвенцията въ Ромъния, но тукъ въ насъ е прѣкалена рѣвностъ се прѣслѣдватъ и най малкитѣ нарушения и се заведатъ дѣла спрямо виновницитѣ. Защо ни е такава конвенция когато т

ПОДЛИСТНИКЪ

Лошо Дѣло

Ррзказъ отъ Антоновъ Чеховъ.

На Г-ца М. Л—ва, прѣвода.

— Кой иде?

Нѣма отговоръ. Пазача не вижда нищо, но прѣвъ шума на вѣтара и дърветата ясно чува, че върви нѣкой прѣдъ него по алеята.

Мартенска нощъ, облачна и мъглива, умотала земята, и на пазача се струва, че земята, небето и той самъ съ своитѣ мисли се слѣли въ нѣщо много голѣмо, непроницаемо—черно. Може да се върви само бавно.

— Кой иде? Повтори пазача, и почна да му се струва, че той чува тропотъ и задържанъ смѣхъ. — Кой е тамъ?

— Азъ съмъ, азъ... обажда се старчески гласъ.

— Че кой си ти?

— Азъ пѣтникъ.

— Какъвъ пѣтникъ? Сърдито изви ка пазача, като се мъчи да прикрие страха съ крѣскъ.

— Дяволъ ли те носи тѣдѣва? Влачишъ се, караконджо, нощемъ по гробищата!

— Бека тукъ сѣ гробищата.

— Ами какво друго? Гробищата сѣ, мигаръ си слѣпъ?

— О-хо-хо-хх... Царице небесна! Чува се старческа въздишка. — Нищичко не виждамъ, чичо, нищичко... Гле, каква е тъмнота, не вижда се нищо, тъмнота, чичо!

О-хо-хо-х х х х...

— Че ти какъвъ си?

— Азъ съмъ чужденецъ, чичо, ябанджия човѣкъ.

— Дяволи нѣкакви, полунощни... И тѣ чужденци! Пиянци... бръцолевы пазача, супокоевъ отъ гласа и въздишкитѣ на пѣтника. — Да бере грѣхове човѣкъ съ васъ! По цѣлъ денъ пиятъ, а нощемъ ги носи мѣтната. А пъкъ азъ сѣкашъ дочувахъ, че тука ти не си самичекъ, а като че бѣхте двама трима.

— Самичѣкъ съмъ Чичо, самичѣкъ! Какъ ще да бѣде, самичекъ... О-хо-хо-хъ Грѣхове само...

Пазача се натѣква на човѣка и се спира.

— Какъ допадна ти тукъ? пита го той.

— Изгубихъ се добръ човѣкъ съмъ Отивахъ на Митриевската воденица и се изгубихъ.

— Ужъ де! Белки е тука пѣтя къмъ Митриевската воденица? Овча глава си

тъ! За Митриевската воденица трѣбва вървишъ много на лѣво, право отъ града, по царския друмъ. Ти отъ пиянети три километра си извървелъ. Както се вижда, трѣбва да си се напилъ въ града.

— Сгрѣшихъ чичо, сгрѣшихъ... Штина, сгрѣшихъ, защо да лѣжа, Ами какъ сега да се оправя?

— На, трѣгни все направо по тая алея, догдѣто не пристигнешъ до заграденото, отъ тамъ вземи на лѣво и върви догдѣто изминешъ цѣлитѣ гробища, чакъ до вратата. Тамъ ще стигнешъ вратата. Отвори ги и си върви по живо и здраво! Гледай да не паднешъ въ трапа. После отатѣкъ гробищата върви се по полето догдѣто не стигнешъ царския друмъ.

— Богъ здраве да ти дава, чичо! Си си ни, Царице Небесна, помилуй насъ. Ме заведи, добрии човѣче! Бѣди милостивъ, заведи ме до вратата!

— Е, баремъ имамъ врѣме! Иди самъ.

— Бѣди милостивъ, стори добро. Не виждамъ нищо, чичо... Тъмнота е, тъмнота.

Заведи ме, моля ти се!

— Да, немамъ азъ врѣме да те водя. Ако се расправамъ съ всѣкого, то с туй ще ми е работата.

— За душата си заведи ме. И не виждамъ, и страхъ ме е да вървя самъ.

въ явна наша вреда и когато са-
мо ние ще я изпълняваме?!

Театър.

На 12 того престижна въ градътъ
и драматическата труппа на г. Ма-
ей Икономовъ и сноще, въ салона
на Град. градина, даде първото си
представление „На днѣ“. Салона бе-
ше препълненъ съ публика. Актьо-
нитъ изпълняваха твърдѣ сполуч-
ливо ролитъ си за което получаваха
препъркнатото живо ржкоплескание.
Увѣрватъ, чета вечеръ същата
труппа ще представи „Бащата“.

Юбилей.

Днѣсь 14 Мартъ, съдружничитъ,
г. Николай Т. Няголовъ и Ангелъ
Бакотовъ, изпълватъ 25 годишни-
на отъ съдружванието си въ търго-
вия. По този случаи те сж опреде-
лили денътъ 16 Май т. г. за юбиле-
ен денъ, когато и ще извършатъ
юбилей.

По търговията съ вино.

Мнозина наши производители ни
амолватъ да обявимъ че въ Сви-
цовъ нѣма вече искусствени вина,
както това бѣше станало извѣстно
поради спекулацията на нѣколцина.
В обявяватъ че сж съгласни на а-
нализъ за тѣхна смѣтка и тогава да
купуватъ търговцитъ на вина.

Ние намираме това изявление за
твърдѣ естествено, прѣдъ видъ на
осегашиитъ компрометации отъ тия
пелегални спекулации и положител-
но увѣрваме че купувачитъ ще на-
вѣрять дѣйствително натурални ви-
на на добра смѣтка.

Убийство и самоубийство въ Видинъ.
На 11 того въ 4 и половина часа
въ Видинъ е станало едно голѣмо у-
бийство. Убиецътъ и послѣ самоу-
еъ, Георги Димитровъ Гиритлийс-
е билъ единъ отъ многозаможни-
и добри граждани на Видинъ. Прѣ-
7-8 години той, въ сдружение

съ Викторъ Олингеръ, е построилъ
край града, при с. Кошава голѣма,
по-най модеренъ начинъ, фабрика за
бира, обаче прѣди почването на ре-
довното функциониране на фабрика-
та, ступанитъ й изпаднали въ несъ-
стоятелностъ. Масата и синдиката на
тая несъстоятелностъ дадоха въ ек-
сплоатация фабриката на видния ви-
дински търговецъ Ангелаки хаджи
Ангеловъ, който вънъ отъ това е
спомогналъ много натая маса и обѣ-
щаль да й помогне. По недоразу-
мения по тоя поводъ, видесе, на сж-
ция денъ въ 4 и половина часа, Ге-
орги Димитровъ е влѣзалъ въ кон-
тората на Ангелова извадилъ револ-
вера и го ранилъ 5 см. надъ пжпа,
слѣдъ това съ три куршума прост-
рѣлъ себе си въ контората. Ангеловъ
е билъ веднага опериранъ въ бол-
ницата и има се надежда да бжде
спасенъ. Георги Димитровъ е издѣх-
налъ. Той остава жена и три дѣца
безъ всѣкакви срѣдства за подър-
жане.

Отъ Свищовъ Град. Общ. Управление

О Б Я В Л Е Н И Е № 1443

На 17 того часътъ по 3 сл. п. ще се произ-
веде новъ търгъ съ тайна конкуренция и съ пе-
реторжка на слѣдующия денъ, за отдаване на прѣ-
приемачъ дохода отъ кривата за н г., тѣй като
станали на 27 Февруарий н. г. за същото прѣ-
приятие търгъ не се удобри отъ Г-нъ Министра
на Вътрешнитъ Работи по причина на получената
низка цѣна.

Залогъ за участие въ търга се иска 1500 л.
Умоляватъ се желающитъ конкуренти да се съо-
бразяватъ съ чл. 6 отъ закона за публ. търгове.
гр Свищовъ 12 Мартъ 1904 год

Кметъ: В. И. Божиновъ

Секретаръ: Юр. Митевъ

Отъ Свищовъ. Гр. Общ. Управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 1411

Съ настоящето си Свищовското
Градско Общинско управление обя-

бява за знание на интересующитъ се
че на 15 того часътъ по 3 слѣдъ
пладнѣ, въ помещението му ще се
произведе търгъ съ переторжка, за
отдаването подъ наѣмъ за врѣме
отъ 1 априль н. г. до 1 януарий 1906
година:

1) Една нива отъ 56 декара въ
блатото. Депозитъ за участие въ тър-
га се иска 10 лева.

2) Едно мѣсто цѣлина отъ 50 д.
въ Стѣкленъ при шатрата на Дана-
илъ Удревъ. Депозитъ 10 лева.

Желающитъ да взематъ подъ на-
ѣмъ нивата и мѣстото, за обработ-
ване, могатъ да се явяватъ въ оз-
начений денъ на търга, за да нада-
ватъ, като се съобразяватъ съ зако-
на за публичнитъ търгове.

гр. Свищовъ, 11 мартъ 1904 г.

Кметъ: В. И. Божиновъ

Секретаръ: Юр. Митевъ

Д. № 227/902 г.

О Б Я В Л Е Н И Е № 1662

Подписаный Сждебенъ Приставъ при Търнов.
Окр. Сждъ X свищ. участъкъ, на основание ис-
пълнителный листъ подъ № 507, издаденъ отъ
Свищовъ. Градский Мировой Сдия въ полза на
Томъ Пантѣлевъ отъ Свищовъ срѣшу Ив. Юр.
Тишевъ отъ сжция градъ за искъ отъ лева
ст. лихви и разноси съгласно членове 1004—
1026 отъ Гражданското Сждопроизводство обявя-
ватъ, че отъ 20 Мартъ до 19 Априль т. г., до 5
часа послѣ пладнѣ влючително, въ канцеларията ми
ще трае публична продажъ на слѣдующитъ длъж-
никови недвижими имоти свободни отъ поржчител-
ство, ипотека, антихреза и заноръ а именно:

1) Едно лозе отъ 1 дек. нахоще се въ «Пш-
манитъ» при шосето въ горната махла на гр. Сви-
щовъ при сжсѣди; Ан. Бакотовъ, Гора, пжтъ и
шосе оц. за 50 лева.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явя-
ватъ въ канцеларията ми всѣкой присѣтственъ денъ
и часъ за да пригѣждатъ книжата и да надаватъ.
гр свищовъ, 13 Мартъ 1904 год.

Сждебенъ Приставъ: Д. И. Секулевъ

Страшно е, чичо, страшно е, боя се,
страшно е, добрий човѣче!

— Натрапи се на главата ми ти, из-
пазача. — Е, хайде да вървимъ?
пазача и пжтника трѣгватъ. Тѣ вървятъ
рамъ, рамо до рамо, и мълчатъ. Влаженъ,
пнжавающъ вѣтръ имъ бие право въ
очата и невидимитъ дървета, съ шумъ
трѣскъ, сипятъ върху имъ едри кап-
ли. Алеята на всѣждѣ почти е покри-
та локви отъ вода.

— Едно само не мога да дозема, ка-
пазача слѣдъ дълго мълчание — какъ
падна тука ти? Ей на, вратитъ затво-
ри съ куфаръ. Прѣзъ стобора миналъ,
Ако е прѣзъ стобора, то на старъ чо-
лохъ не прилича такива работи!

— Незная чичо, не зная. Какъ до-
идѣ тукъ, и самъ не зная. Напасть,
подъ ме, наказа. Наистина, напасть,
мога ме забърка. Ами ти, чичо, както
пазача, си пѣзачъ тука, а?

— Пазя.

— Самичекъ ли цѣлитъ Гробища?

— Вѣтъра удря толкова силно, щото
пазача се спиратъ за минута.

Пазача, като почаква, догдѣто отих-
на вѣтъра, отговаря:

— Троица сме тукъ, ала нѣмъ ле-
жеть болѣстъ, а другия спи. Ний се
сѣдаме съ него.

— Тѣй, тѣй, чичо, тѣй. Асѣжъ въ
тѣра, вѣтъра какъвъ е! Чакай мърта-
вцитъ го слушать чакъ! Вае като върръ..
О-хо-хо-х...

— Ами ти отгдѣ си?

— Отдалече чичо. Отъ Вологодско
сѣмъ азъ, чужденецъ. По свѣтътъ мѣста
ходя и за добри хора се моля. Спаси ни
и помилуй, Господи!

Пазача се спира за малко за да за-
пали лулата. Той клеква задъ гърба на
пжтника и драсва кибритъ. Свѣтлината
на първата отъ кибритъ, щомъ блесне,
освѣтлява за минута парче отъ алеята
отдѣсно, бѣлъ паметникъ съ ангелъ и
черъ кръстъ; свѣтлината на втората, си-
лно пламна и угасна отъ вѣтъра, се плъ-
зга като свѣткавица по лѣвата страна, и
отъ тъмнината испъква само кюшето на
нѣкаква рѣшетка около дѣтинско гробче.

— Спжтъ мъртавцитъ, спжтъ мили-
тѣ? говори пжтника, като въздиша тежко.

— Спжтъ богати и бѣдни, мѣдри и
глупави, добри и лоши. Всички сж рав-
ни. И ще спятъ до трѣбний гласъ. Нека
имъ е царство небесно, покой вѣсенъ.

— Сега на, движимъ се, а ще дойде
врѣме, когато и сами ще лежимъ, казва
пазача.

— Така, така Всички, всички ще ле-
жимъ. Нѣма човѣкъ, който да на умрѣ.

О-хо-хо-х.. Дѣлата ни сж лоши, мислитъ
ни лукави! Грѣхове, грѣхове! Душата ми
окаяна, ненаситна, утробата чревоугодна!
Прогнѣвихъ Господа, и нѣма да има спа-
сение за мене нито на този, нито на он-
зи свѣтъ. Потънахъ въ грѣхове, като чер-
вей въ земята.

— Да, а трѣбва да се мрѣ.

— Да, да.

— За чужденецъ е по лека смъртъ-
та, отъ колкото за насъ... говоръ пазача.

— Чужденци разни има. Има и сж-
щивски които сж богоугодни, пазятъ сво-
ята дума, има и такива, що се скитатъ
нощемъ по Гробищата, дяволитъ залѣг-
ватъ... да—а!

Нѣкой чужденецъ, като иска, ще те
удари съ дърво по главата, и туй ти е
то.

— Защо говоришъ такива работи?

— Ей тѣй.. На, додохме до вратитъ.
Тѣ сж. Отвори ги, любезний!

Пазача бавно отваря вратитъ, пове-
жда чужденеца за ржката и казва:

— Тука е свѣршака на гробищата.
сега върви все по полето, догдѣто, стиг-
нешъ до царски друмъ. Само глѣдай да
не паднешъ, тукъ има хендекъ по края..
А като излѣзешъ на пжтъ, вземи на дѣс-
но и тѣй до воденицата чакъ..

— О-хо-хо-х.. въздиша чужденеца,

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ

Подписанитѣ Анна Гергицова и Ангелъ Цв. Пеневъ изъ гр. Свищовъ изказваме голѣмата си благодарностъ къмъ Ито взаимно-спомогателно дружество „ПОДКРЪПА“, за гдѣто въ непродължително врѣме слѣдъ задомяванието ни, брой ни чрѣзъ агентитѣ си въ Свищовъ г-да Вл. Маневъ & Ф. Кръстевичъ осигоренитѣ отъ насъ суми — по 1000 лева.

За да принесемъ и ний ползана нѣщастнитѣ, които дружеството е прибрало въ приютитѣ си, подаряваме отъ скромнитѣ си срѣдства 50 лева.

Като похваляваме инициаторитѣ

на единственото у насъ дружество, което почива на взаимни — спомогателни начала и толкова полѣзно за страната ни, осмѣляваме се да го прѣпоръчаме на всѣкого да стане неговъ членъ.

Свищовъ, 10 Мартъ 1904 г.

Анна Гергицова

Ангелъ Цв. Пеневъ

КНИЖНИНА

Получи се въ редакцията ни сп „Свѣтъ“ кн. II за Февруарий н. г. съ слѣдното съдържание:

I. Радий и значението му. Отъ *Sir Lodge, F. R. S.* II. Мажъ, който бие жено. Отъ *Eugène Chavette* III. Пѣсент. Отъ *Вл. Маневъ* IV. Надѣждата. Отъ *И. Райновъ*, V. Ницитѣ на свѣта. Отъ *П. Б. Шелли*; VI. Суроватка на Беринга. Очеркъ отъ *Я. Лядовъ* VII. Щастието. Прѣвелъ *Н. Златинъ*. — VIII. Ор. Разказъ отъ *Вл. Блѣсковъ*. IX. Тажовни пѣсни отъ *Вл. Блѣсковъ*. X. Вѣсти изъ живота. XI. Книжовенъ дѣлъ. «Избрани творения», отъ *Кирилъ Христовъ* XII. Общественъ прѣгледъ. Много звани, а малко... разбранъ. Някои увлечения на нашата младежъ; 3) Призиране на политическата наука. XIII. *Doktor drozov De Iv. Vazov*. XIV. обявления на читѣ.

РАВНОСМѢТКА

НА

Женското Благотворително Д-во „Мария Луиза“ въ гр. Свищовъ отъ 1 Мартъ 1903 г. до 1 Мартъ 1904 год.

Приходъ		Л.	Ст.	Л.	Ст.	Расходъ		Л.	Ст.	Л.	Ст.
Получени отъ бившата Касиерка въ свидѣтелства въ Земледѣл. Касса		3450				Въ 5 свидѣтелства въ Земл. Каса		4850		4850	
Налични		1395	42	4845	42	Помощи на бедни, болни и немощни		379	65		
Отъ визити и свадби		388	70			Расходи за увесѣления и балове		311	05		
• членски вносове		347				Канцеларски разноски		10	70		
• лихва на Купонитѣ въ свидѣт.		262	30			Поправка на Д-та къща		98	99		
• наемъ на Д-та къща		308				Патентъ върху купонитѣ въ Землѣд. Касса		5	69		
• приходъ отъ увесѣления и балове		1138	50			Възнаграждения на расилния		152	80	958	
• пожертвувания		29	50			въ пощенската книжка } предадени въ Свищ		1438	40		
• пощенската книжка лихви		16	40	2490	40	Налични } Землед. Касса		88	54	1526	
		Лв. 7335		82						7335	
1/III 904 год.											
Чистъ капиталъ въ Свидѣт.		4850									
въ пощенската книжка		1438	40								
Налични		88	54	2490	94						
Шестъ хиляди триста седемдесетъ шестъ и 94 ст.				6376	94						

Свищовъ 1/III 904

слѣдъ малко мълчание. — Сега пъкъ си мисля, че нѣма защо да отивамъ на Митревската воденица.... За какъвъ дяволъ ще ида тамъ? Авъ подобрь, чичо, тука съ васъ ще стоя...

— Защо ще стовишъ се мене?

— Ей тъй... съ васъ е по весело..

— Ахъ, изведнѣжъ го набута! Чужденецъ си ти авъ виждамъ, обичашъ да се шегувашъ...

— Знаи се, че обичамъ! каза пжтника, като се смѣе. — Ахъ ти, милый, любезный! Почакай, много врѣме ще помнишъ чужденеца!

— Защо ще те помня?

— Защото добръ ви изиграхъ авъ... Нали съмъ авъ чужденецъ? Авъ досущъ не съмъ такъвъ.

— Ами кой си?

— Мъртвецъ... Отъ гроба туку що станахъ... Помнишъ ли ковача Губаревъ, що се убѣси прѣзъ сирница?

Ето, авъ съмъ самия Губаревъ..

— Лъжи по добръ!

Пазача не хваща вѣра, почна да усѣща по цѣлото си тѣло трѣпки, и започна бързо да напъва вратитѣ.

— Почакай, ждѣ така? казва пжтника, като го улови за ржката. — Е-е-е... гледай го ти него! Защо ме недоукашъ?

— Пустни ме! крѣщи пазача, като

иска да се отърве.

— Стой! казвамъ ти да стоишъ... Не държай се, мръсно куче! Ако живъ искашъ да останешъ, то стой и мълчи, догдѣто ти казвамъ.. не ми се иска кръвъ да проливамъ, а то отколя би издѣхналъ въ ржцѣтъ ми, вищожнико..

Стой! На пазача; се счулватъ колѣнѣтъ. Той затваря очи и отъ страхъ цѣлъ растреперенъ се допиря до стобора. Той би викалъ, а знае, че вика му нѣма да долети до жива душа... До него седи пжтника и държи го за ржката.... Три минути въ мълчание се минаватъ...

— Единъ въ болѣстъ, другия спи третия чужденецъ води, бръщолени пжтника. — Добри пазачи, заслужватъ хлѣба, дѣ го ядѣтъ! Не-е, братко, хайдутитѣ ви-нжги сж били по искрени отъ пазачитѣ! Чакай не мърдай....

Минаватъ въ мълчание петъ-десетъ минути. Изведнѣжъ вѣтара донася изсвирване.

— Е, върви си сега, каза пжтника, като му пуца ржката — Иди си и моли Бога, че остана живъ...

Пжтника изсвирва, избѣгва отъ вратата, и чува се като прѣскача хевдека. Като усѣща нѣщо лошо и се още треперя отъ страхъ, пазачи нерѣшително отваря вратата и съ затворени очи тича

назатъ. При закривяването въ горѣ алея той чува тихи стѣпки и нѣво тихъ гласъ го пита:

— Ти ли си, Тимофей? А Митревъ е? И като отминѣ алеята, той съгъ въ тъмнината слабъ блѣденъ огъня лкото по близо отива до огъня то му страшно става и усѣща нѣщо «Огъня, който се види, е въ черн мисли си той.

— Отгдѣ се е взелъ тамъ? Спи помилуй ни, Владичице!

Тамъ е зеръ!»

За минута пазача стои прѣдъ ния прозорецъ и съ ужасъ гледа таря.... Малка воцена свѣщица, която йдутитѣ забравили да изгасятъ, се отъ вѣтара, що долита до прозорецъ хвърля тъмни, черни ятна върху върленитѣ ризи, катурнатия шкафа, ху многобройнитѣ дири отъ крака прѣстола и жертвенника... Минава врѣме и силния вѣтъръ разнася по бащата, прѣпренитѣ, неравни зву камбаната....

Свищовъ, 1904 г.

Прѣвежда отъ руски: Радий